

[Steffensen]

for, at den mest retfærdige form med den størst mulige frihed for den enkelte familie til at indrette sine forhold, som den vil, er, at man går ud fra husstandsindtægten, uanset om den er indtjent af to eller én, fremfor at gå ud fra den enkelte persons skattepligtige indtægt. Det var inde i billedet, men det er altså ikke lykkedes at komme igennem med det, og det synes vi er dybt beklageligt. Efter vor opfattelse er det en åbenbar uretfærdighed og også urimelighed, at en husstand, hvor to personer hver har en skattepligtig indkomst på 150.000 kr., altså tilsammen 300.000 kr., ikke skal betale bunden opsparing, mens den husstand, der har én indtjening og har en skattepligtig indkomst på 200.000 kr., skal betale 4.000 kr. i bunden opsparing.

Kristeligt folkeparti erkender og respekterer, at det er ved en skattereform, man skal rette disse skattepolitiske urimeligheder, ikke i et finanspolitisk forlig. Da de skattepolitiske forhandlinger jo netop pågår, er der grund til ved denne lejlighed at gøre opmærksom på, at her er noget, vi bør have rettet.

Når dette er sagt, er der grund til at pege på nogle få af de mange positive elementer, der er i regeringens udspil. Det drejer sig f.eks. om det tilsagn til erhvervslivet, der ligger i en forsigtig og stabil lønudvikling med en lettelse af arbejdsgivernes bidrag til de sociale ordninger. Det vil have overordentlig stor betydning for de mindre erhvervsdrivende, der har været primus motor i den positive samfundsøkonomiske udvikling, vi har oplevet, og det vil skabe mange nye arbejdspladser både i de små og i de store virksomheder, og det er jo det, vi alle sammen er enige om at vi har behov for.

Vi mener også i kristeligt folkeparti, at det er meget vigtigt, at vi nu får taget fat på en nedsættelse af arbejdstiden med fuld lønkomensation. Det er let nok for oppositionen her i dag at tale nedladende om, at det først er i slutningen af overenskomstperioden, arbejdstidsnedsættelsen træder i kraft, men det realpolitiske er jo, at vi får begyndt på det, mange har talt om i mange år. Det er trods alt resultaterne, der tæller. Kristeligt folkeparti ser også mange positive familiepoltiske aspekter i en nedsættelse af arbejdstiden.

Den helhedsløsning, regeringen her lægger frem med sine otte lovforslag, vil uden tvivl have en meget gunstig virkning såvel på beskæftigelsen som på landets økonomi i dens helhed, og derfor anbefaler vi den til vedtagelse.

Dohrmann (FP):

Indledningsvis vil jeg godt tilslutte mig den kritik, der har været fremført af den fysiske blokade, der fandt sted her til morgen. Jeg vil også kritisere, at folketingets møde åbnede, inden samtlige medlemmer kunne være til stede. De blev forhindret i at deltage, og jeg synes ærlig talt, det er for dårligt, at justitsministeren ikke drog omsorg for, at vejen blev banet. Der behøvedes ikke ret mange betjente til at fjerne de forholdsvis få stykker, der stod derude, og jeg mener, at ministeren forsømte en del af sin opgave.

Om det, vi her har til behandling, vil jeg godt sige, at den vanvittige konflikt, der raser for øjeblikket, aldrig nogen sinde burde have været udløst. Regeringen forsømte groft sin pligt, fordi den ikke omgående, efter at overenskomstforhandlingerne var brudt sammen, fremsatte sine forslag her i folketinget. Vi vidste alle sammen, hvilken vej det ville gå, nemlig at parterne ikke kunne blive enige.

Det er derfor helt meningsløst, at store samfundsgrupper har lidt under en konflikt, som ingen – jeg gentager: ingen – vil tjene på, men som alle vil tabe på. Det var ynkværdigt af regeringspartierne, at de ikke i den situation viste sig deres opgave voksen, men blot sagde, at vi skulle vente og se, hvad der skete. Det var ordene, der faldt dengang. Det var efter min mening en falliterklæring af format. Milliarder af kroner er forsvundet op i den blå luft. Tusindvis af mennesker, først og fremmest ældre og syge, har frosset, nogle har endog sultet, nogle er smidt ud fra hospitalerne og jaget hjem i en kold lejlighed, alene fordi regeringen ikke var sin opgave voksen. Den anede ikke, hvordan den skulle gribe situationen an, og det synes jeg der er alvorlig grund til at kritisere regeringen for.

Vi befinder os i en konflikt, som ingen reelt ønsker, hverken lønmodtagere eller arbejdsgivere. Det er helt klart, at der med de udspil, de udtalelser, der er kommet fra rege-